

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

імені проф. Балацького О. Ф.

(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 2

Суми

Сумський державний університет

2016

результатів відповідно до поставленої мети, виконання завдань, планів).

Досвід країн, що мають багаторічну практику застосування функцій внутрішнього аудиту в державному секторі, свідчить, що аудит відрізняється від ревізії не тільки за формою підсумкових документів, а й цілями, предметом, застосовуваними методами, методологією та іншим [1].

Україна знаходиться ще на початковому етапі щодо використання цієї функції і дані питання лише рамково прописані в Стандартах внутрішнього аудиту. Так, відповідно до Стандартів ключовими сферами проведення внутрішнього аудиту ефективності повинні бути: планування і виконання бюджетних програм, а також функцій, завдань, процесів, адміністративних послуг. Ці сфери, в контексті реалізації функції внутрішнього аудиту ефективності, також слід розглядати крізь призму основоположних принципів програмно-цільового методу [2]. Тому положення щодо методології та організації проведення фінансового аудиту, аудиту відповідності та аудиту ефективності повинні бути більш деталізовані в нормативно-правовій базі.

1. Удосконалення державного фінансового контролю в Україні на досвіді зарубіжних країн [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://www.rusnauka.com/28_PRNT_2009/Economics/53238.doc.htm

2. Чумакова І. Ю. Инновационные механизмы развития государственного финансового контроля в Украине / И. Ю. Чумакова // TERRA ECONOMICUS, Том 11. - № 1. - Часть 3. - 2013–С. 86-92.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

ст. викл. **Салтикова А. В.**, студентка гр. Ф-31 **Бойко К.О.**
Сумський державний університет (Україна)

Складна економічна ситуація, яка склалася на сьогоднішній день в Україні, заважає належному розвитку активної інвестиційної діяльності. Тому регулювання інвестиційної діяльності нашої країни з боку держави є однією з актуальних проблем сьогодення, адже на даний час інвестиційна діяльність в Україні потребує ефективного державного регулювання для того, аби наша країна мала змогу впровадити науково-технічні досягнення у національне виробництво, тим самим забезпечити зріст ВВП, реальних доходів на душу населення, та вирішити низку соціальних проблем.

Відображення даної теми можна знайти у працях таких видатних вчених, як Адам Сміт, Давид Рікардо, Жан Батист Сей, Джон Мейнард Кейнс, сучасних вчених: М. І. Савлук, Вінник О.М, Чернадчук В.Д, О.Д. Данілов, Г.М. Івашина, О.Г. Чумаченко та багато інших.

24 серпня 1991 року стало відліком регулювання інвестиційної діяльності України в правовому полі. Принцип рівності в регламентації прав

вітчизняних та іноземних інвесторів домінує в українському законодавстві, і відповідно до нього формується система нормативно-правових актів, функції якої – регулювання відносин у сфері інвестування.

Основні принципи державного регулювання інвестиційної діяльності прописані в Законі України «Про інвестиційну діяльність». Цей Закон визначає загальні правові, економічні та соціальні умови інвестиційної діяльності на території України. Він спрямований на забезпечення рівного захисту прав, інтересів і майна суб'єктів інвестиційної діяльності незалежно від форм власності, а також на ефективне інвестування економіки України, розвитку міжнародного економічного співробітництва та інтеграції [1].

Відповідно до чинного законодавства, держава може виступати інвестором і фінансувати виробництво власної продукції загальнонаціонального характеру, підприємств, які найближчим часом не знаходяться в переліку на приватизацію та виключно державних підприємств.

Планування управління державними інвестиціями здійснюється центральними та місцевими органами державної влади, які визначають умови інвестування та контролюють використання коштів на інвестування виділених з державного бюджету.

Уряд країни здатен вирішити проблеми в інвестиційній діяльності, залучивши у вітчизняну економіку іноземних інвесторів. Як свідчить світова практика – зростання фінансування в державі напряму залежить від прямих іноземних інвестицій та стану внутрішніх заощаджень.

Прямі іноземні інвестиції з країн світу в економіці України станом на 31.12.2015 рік на основі даних Державної служби статистики України наведено на рисунку № 1 [2].

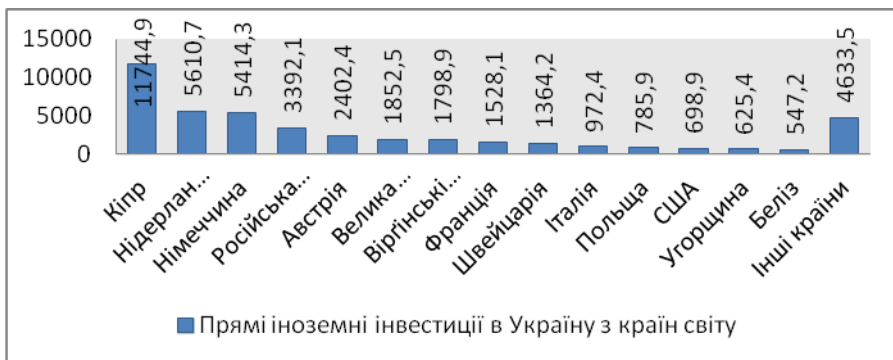

Рисунок 1 - Прямі іноземні інвестиції (акціонерний капітал) із країн світу в економіці України, млн. дол. США

З діаграми бачимо, що найбільший обсяг прямих іноземних інвестицій з країн світу в економіку України у розмірі 11744,9 млн.дол.США (28,9%) надійшли від Кіпру.

Отже, науково обґрунтована інвестиційна політика держави здатна вивести економіку України із кризового стану, і буде визначати структуру реальних інвестиційних джерел, заходи для ефективного виконання програм різних рівнів, і саме збільшення прямих іноземних інвестицій в Україну буде поштовхом до вирішення низки проблем в інвестиційній діяльності, але для цього потрібно зробити Україну більш економічно привабливою для інших країн світу, що повинно стати одним із пріоритетів уряду.

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>

2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

ДЕРЖАВНЕ ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УМОВАХ ВІДКРИТОЇ ЕКОНОМІКИ

студент **Скрипка Я.В.**, доцент **Котенко Н.В.**
Сумський державний університет (Україна)

Важливою особливістю сучасної економіки є її глобалізація та тенденція до інтеграції. Економічна інтеграція — це новий етап інтернаціоналізації господарського життя, яка проявляється у державній формі об'єднань країн. Вона передбачає: 1) зростання продуктивних сил; 2) спеціалізацію у виробництві товарів та послуг, в яких країна володіє конкурентними перевагами; 3) науково-технічну революцію; 4) посилення взаємозв'язку та взаємодоповнюваності світових господарств на основі міжнародного поділу праці.

Процес глобалізації на розвиток економіки має суперечливий вплив. З одного боку, усуває міжнаціональні бар'єри, руйнує міждержавні кордони та формує єдину транснаціональну систему господарства — глобальний економічний моноліт, а з іншого — загострює конкурентну боротьбу на внутрішньому ринку, деформуючи структуру економіки. Країни з низькими та середніми прибутками є найбільш вразливими до екзогенних чинників, а отже, актуальним постає питання державного регулювання ступеня відкритості економіки.[1]

В економічній літературі під відкритістю національної економіки розуміють відносини, які визначають умови розширення та межі можливостей економічної системи у розвитку міжнародного співробітництва.[2] З позиції економічної теорії «відкритість» — це вільний рух товарів, капіталу, знань, які передають технології і веде до економічного зростання в усіх країнах [3].